

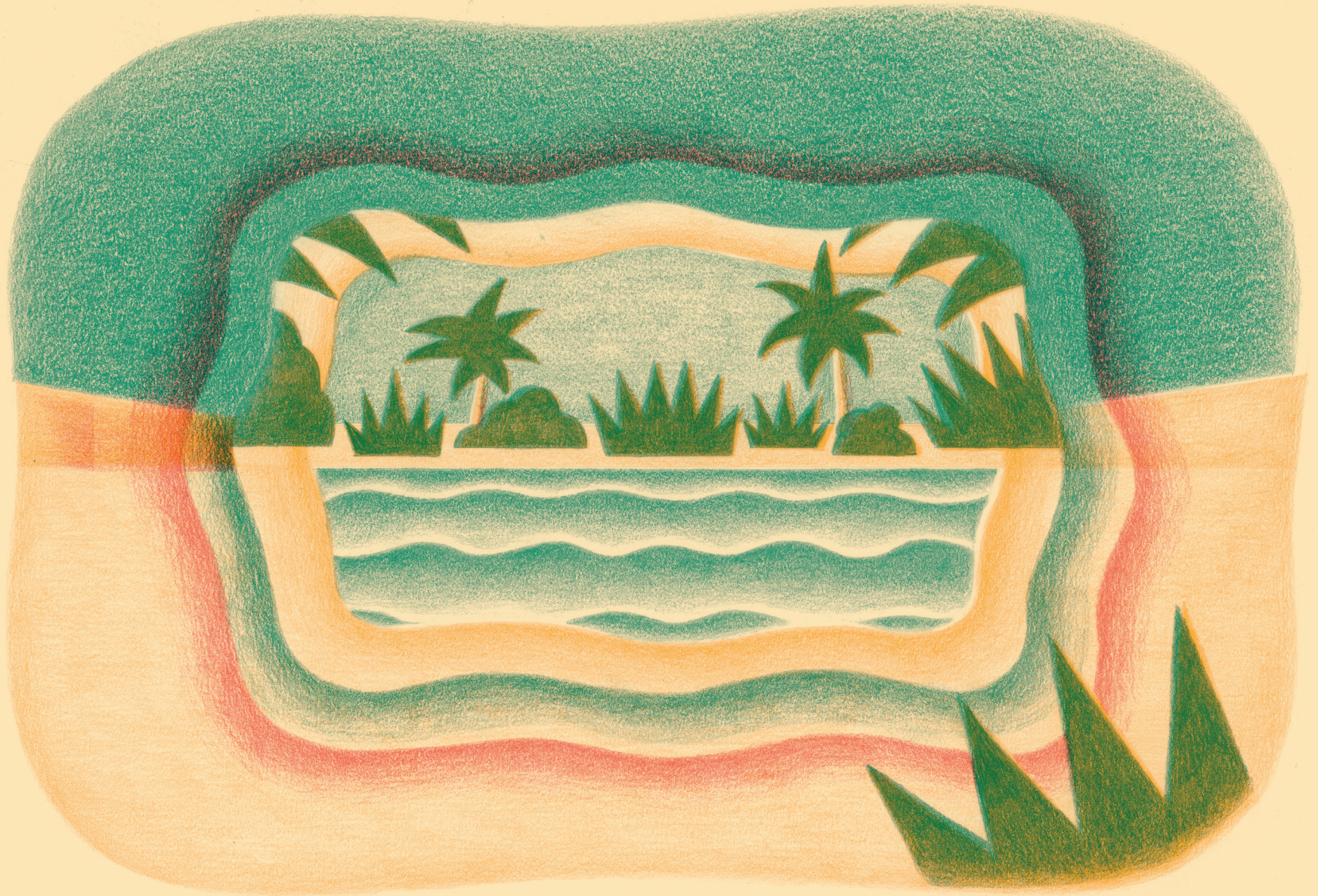
Het was een dag als alle dagen en
Kam de kameel wandelde door de woestijn.

Plots viel zijn blik op een
adembenemend uitzicht.

‘Een oase! Wat een mirakel!’

Hij moest en zou naar dat wonderoord gaan.

Buiten zinnen liet Hop
een vriend het mirakel zien.

Hij kwam Beetje tegen,
een verlegen scarabeetje.

Hop wees naar de horizon en vroeg:
'Lieve vriend! Zie jij wat ik zie? Is het geen plaatje?'

Beetje snakte naar adem en zuchtte:
'Beetje-mina, betoverend! Buitengewoon bijzonder!'

Buiten zinnen riep Hagar een vriend
en liet het mirakel zien.

Ze wenkte Mus de muis, die piepte:
'Oh, ongelooflijk! Bovenmuiselijk! Buitengewoon bijzonder!'

‘Laten we gaan! Lang genoeg gewacht,’
zuchtte de kameel ongeduldig.

En zo vertrokken de bezielde dierenvrienden
zomaar samen naar het wonderbaarlijke mirakel.

Zonder vrienden is de woestijn
pas echt een woestenij.